

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

En el moment en què rebeu aquest DIGITAL, s'està celebrant el Consell Nacional de CCOO de Catalunya, en el qual, com sempre, a banda d'analitzar el context sociopolític en què duem a terme les tasques de l'organització i de repassar les fites que hem assolit darrerament, exposem també els reptes organitzatius i estratègics principals que encararem durant els propers mesos.

L'economia no arriba a la gent

Durant aquest darrer període des de l'últim Consell Nacional, l'economia ha seguit creixent. Malgrat la recuperació, la inflació llastra l'economia de les famílies. Les pujades d'interessos a escala europea no han fet sinó empitjorar la pobresa, i més quan, simultàniament, les empreses les han aprofitades per fer també pujades generalitzades de preus molt per sobre del que justificaria l'increment dels costos industrials. Davant d'aquest panorama, apostem fermament per una pujada d'impostos a les empreses que acumulen més beneficis, i en particular a les energètiques i a les financeres, que estan fent l'agost amb la inflació. I reclamem també el paper de la negociació col·lectiva per tal de garantir que els convenis estableixin un repartiment molt més igualitari de la riquesa i ajudin a la recuperació dels sous. En aquest sentit, ens veiem obligats

a insistir de nou en la necessitat de reforçar l'AENC (Acord per l'ocupació i la negociació col·lectiva) i l'AIC (Acord interprofessional de Catalunya), dos instruments decisius per al diàleg social.

Les dades macroeconòmiques mostren solidesa en la capacitat de creixement de l'economia a Espanya i a Catalunya malgrat les incerteses globals i els efectes de la inflació i les mesures del Banc Central Europeu (BCE) per reduir-la. Però aquest creixement a Catalunya va en funció dels sectors econòmics, sobretot per l'impacte que pot tenir en la nostra acció sindical. El sector serveis ha crescut un 8 % i el sector de la construcció, un 4,7 %, però, en canvi, la indústria ha caigut un 2,5 % i l'agricultura s'ha desplomat un 13,7 %. A més, les exportacions han crescut un 17 % i les importacions, un 24,9 %, cosa que indica

el dinamisme de l'economia catalana en el marc internacional, tot i que en part es deu a l'impacte per l'alça de preus.

L'economia, però, està tornant a nivells més ordinaris de creixement i ha de superar les conseqüències de la guerra a Ucraïna i els increments dels tipus d'interès que els bancs centrals estan fixant per reduir una inflació que es preveu encara molt alta l'any 2023. Les amenaces d'una recessió semblen quedar lluny de totes les previsions per a Catalunya, però veiem els efectes que l'evolució sectorial que comentàvem abans pot tenir en l'ocupació, i per això hem de seguir reforçant les polítiques salarials per incrementar el consum intern i equilibrar els efectes econòmics adversos amb la capacitat de mantenir el creixement de l'ocupació com ha estat el 2022.

ESPECIAL CONSELL NACIONAL**La inflació llastra l'economia de les famílies**

La inflació, però, seguirà afectant la classe treballadora del nostre país. Hem tancat el 2022 amb un IPC a Catalunya del 5,2 % —del 5,7 % a Espanya—, amb una inflació subjacent del 7 % i una inflació mitjana del 8,5 %. Al gener la inflació ha trencat la tendència de baixada dels darrers mesos a causa de la retirada dels estímuls als carburants, però sense que es notin gaire els estímuls de l'IVA a alguns productes bàsics aprovats pel Govern. L'IPC al gener a Catalunya s'ha tancat amb un 5,3%, i s'ha incrementat 1 dècima. A Espanya s'ha incrementat 2 dècimes, i ha arribat al 5,9 %. Però el més preocupant és que la inflació subjacent ha pujat fins al 7,5%, sobretot pels alts preus dels productes bàsics de la cistella de la compra. En canvi allà on l'Estat i les administracions han limitat el preu, com és el cas del transport públic, s'ha reduït un 20 %.

El sindicat valora positivament mesures que impacten d'una manera o altra en la reducció de preus de productes o serveis essencials per a la ciutadania, com són les mesures acordades pel Govern, però són insuficients. Per això reivindicuem el control de preus mitjançant la regulació en productes alimentaris, socio-sanitaris, sanitaris, transport i energia, fonamentalment.

Europa s'equivoca amb la política de pujada d'interessos i agreuja la pobresa

Els forts increments dels tipus d'interès en els darrers mesos fixats pel BCE no estan tenint un efecte directe en la reducció de la inflació, com ja hem vist, i en canvi estan provocant un fre en el creixement econòmic a la zona euro i, sobretot, un efecte pernicios en el poder adquisitiu de les classes treballadores. L'impacte que té a les hipoteques i als crèdits de consum la pujada del 3 % del tipus fixat pel BCE està agreujant encara més la difícil situació que l'alçada de preus ha provocat a les economies familiars.

És una política que deshumanitza l'economia perquè no té en compte els esforços que les famílies fan per arribar a final de mes. Si a més considerem les dificultats d'accés a l'habitatge, que s'ha encarat un 6,7 % el 2022, els efectes de les polítiques monetàries provocaran més desnonaments, més pobresa i més desigualtat.

L'Informe que va presentar la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya mostra clarament els efectes de les decisions empresarials en el marc d'un increment de despeses energètiques i de matèries primeres que han provocat un fort increment de la inflació. Les empreses han repercutit en els preus els increments de les despeses energètiques i de matèries primeres, independentment que algunes despeses, com és el cas energètic, han disminuït els preus al llarg de l'any, fruit de les mesures de la Unió Europea (UE) i el Govern.

L'informe de CCOO analitza les dades de l'AEAT (Agència Estatal de l'Administració Tributària), que agafa una mostra d'1,1 milions d'empreses de totes mides i que representen el 94 % de la xifra total de negoci de les empreses espanyoles. Els beneficis empresarials al tercer trimestre del 2022 d'aquesta mostra d'empreses s'han incrementat un 52 %. Si

descomptem els increments de preus que han patit les seves despeses, el creixement segueix sent d'un 42 %, 21.000 milions més de beneficis que a l'any 2019.

La política de les empreses no només ha repercutit al consumidor l'increment de preus de despeses, sinó que ha augmentat els beneficis que tenien abans de la pandèmia. Mentrestant, la població pateix les conseqüències d'una inflació impossible de suportar per l'estructura d'ingressos i salaris que tenen la immensa majoria de ciutadans i ciutadanes. L'empresariat del país està mostrant la seva pitjor cara en aquesta crisi.

A més, la política fiscal a Espanya té un dèficit de recaptació en comparació amb la UE de més de 6 punts de diferència. I si analitzem de manera desagregada els impostos que paguen les empreses en funció de la seva mida, la seva tipologia i el sector on actuen, veurem que s'incrementen les desigualtats i la desfiscalització a favor de les grans fortunes i empreses.

Les grans corporacions energètiques, bancàries o contractistes a Espanya paguen una mitjana del 2,8 % de l'impost de societats; la petita empresa pot arribar a pagar entre el 12 % i el 18 %. És urgent una reforma estructural de l'impost de societats.

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

Impost a empreses energètiques i financeres

El Govern de l'Estat ha aprovat un impost sobre els beneficis de les empreses energètiques i financeres.

Les empreses energètiques han incrementat un 40 % els seus beneficis, 10.373 milions d'euros més. Les empreses financeres han guanyat més de 20.000 milions d'euros més que el 2021. Són beneficis escandalosos, i la seva resposta és impugnar judicialment l'impost sobre beneficis aprovat pel Congrés dels Diputats a proposta del Govern. És indecent, empresarialment i políticament, que hi hagi qui es posa en contra de les polítiques socials i de la redistribució de la riquesa. Foment del Treball Nacional de Catalunya també està situat en aquesta idea i ha impulsat una campanya per denunciar la pressió fiscal que pateixen les empreses catalanes. Al mateix temps que no deixa de demanar cínicament ajuts públics per impulsar les inversions empresarials. Conseqüències: pobresa i desigualtats.

Per donar resposta a la situació econòmica que analitzem hem de tenir molt clar que la gent necessita més capacitat adquisitiva per exercir poder de compra i de consum. Això vol dir més ingressos i, per tant, més salaris.

És molt important que més de 12 milions de persones al nostre país que reben rendes provinents del treball, pensionistes i treballadors i treballadores que cobren l'SMI, hagin vist reflectit un important increment dels seus ingressos. Però no és suficient. Cal incrementar els salaris de la classe treballadora d'una manera que es pugui eixugar la inflació i recuperar poder adquisitiu. Per això segueix tenint sentit la campanya sindical "Salari o conflicte". Ens hem de fer forts en la negociació col·lectiva i garantir la recuperació del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores.

L'any 2022, tal com reflecteix l'[Informe de negociació col·lectiva sectorial catalana 2022](#), que vam presentar als mitjans de comunicació, els 70 convenis sectorials catalans que s'estaven negociant ocupen 1.106.419 persones treballadores. S'han signat 30 convenis sectorials catalans, el 42,85 % dels que es negociaven, que afecten 867.241 persones treballadores, que representen el 78,38 % de les persones afectades (un 51,7 % d'homes i un 49,3 % de dones).

L'increment mitjà ponderat per a l'any 2022 dels 30 convenis sectorials acordats és del 3,75 %. Una dada positiva que és al mig dels objectius que ens havíem fixat per aquest any. D'altra banda,

al voltant de 634.000 persones treballadores tindran un increment igual o superior al 4 % (el 74,1 % de les que tenen increment pactat).

Una dada molt positiva d'aquest procés és la recuperació de les clàusules de revisió salarial, que apugen els salaris quan l'IPC és superior a l'increment pactat. Tenen algun tipus de clàusula de revisió salarial 19 dels 30 convenis, el 63,33 % dels pactats, que afecten el 42,23 % de les persones treballadores.

A més, hem aconseguir limitar o prohibir les clàusules de compensació i absorció de l'increment salarial en 7 convenis sectorials acordats. Aquests convenis afecten 291.700 persones, el 33,64 % del total que havien de negociar conveni el 2022. D'altra banda, la majoria han estat convenis sectorials acordats per a més d'un any de vigència i, per tant, és necessari analitzar els increments acumulats garantits que s'han aconseguit, que en molts casos superen el 10 % o són al voltant d'aquest percentatge.

Per tant, el treball fet en la negociació col·lectiva d'enguany pot tenir un efecte molt positiu també en els propers anys. Continuem plantejant, doncs, a les negociacions per a aquest 2023 que o bé s'augmentin els salaris o bé iniciarem el conflicte. ■

El jovent, al centre de l'acció sindical

El jovent és una de les nostres prioritats principals, com vam decidir al darrer congrés. Perquè avui el mercat de treball està canviant la vida de milers de joves gràcies a les polítiques en la contractació i als efectes positius que aquestes estan tenint. L'increment dels contractes indefinits, gràcies a la reforma laboral, és una oportunitat per arrelar els joves als centres de treball, reforçar la seva capacitat d'organitzar-se sindicalment i enfortir la seva capacitat reivindicativa per posar fi a la precarietat que pateixen. Això es va començar a notar ja en les dades d'afiliació de l'any 2022. El tram d'edat que més creix en afiliació és el dels menors de 30 anys. Aquesta dada ens permet pensar que la necessària renovació generacional de l'afiliació de CCOO s'està produint, però requereix també polítiques sindicals que incentivin una acceleració d'aquesta tendència perquè es noti a les candidatures electorals.

El sindicat, però, ha d'entomar més responsabilitats per corregir la situació que viu el jovent del nostre país. Vam presentar al Consell l'informe "Joves i emancipació a Catalunya i Europa" i vam comprovar que la manca de polítiques públiques de protecció social, de família i d'habitatge són tan responsables del retard de l'emancipació juvenil com la precarietat laboral i salarial. Per tant, hem de seguir treballant per impulsar propostes en aquests àmbits, el principal dels quals és l'habitatge. Estem elaborant un informe sobre habitatge a Catalunya i els motius de la manca d'accés assequible, que ja afecta més col·lectius a part del jovent. Detallar les causes ens ajuda a elaborar la proposta des de la denúncia evident de les mancances de les polítiques públiques d'habitatge. També volem reforçar les aliances del sindicat amb els àmbits socials que reivindiquen un habitatge digne per a tothom.

Aquest any a Barcelona se celebra un congrés sobre habitatge social i en serem subseu. I seguirem també insistint en la necessària renovació generacional a les candidatures de les eleccions sindicals aprofitant el procés de concentració, que ha de ser una tasca de tots i totes. Ens hi ajudeu?. ■

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

Sempre en defensa dels serveis públics

El sindicat està reforçant la seva estratègia de defensa dels serveis públics a través de diferents accions, tant a escala confederal com des de les diverses federacions. Hem emprès la campanya "Els serveis públics som tots i totes", per comunicar a l'opinió pública el nostre compromís amb la columna vertebral i vertebradora de l'estat del benestar. Tot i que constatem que les retallades de la darrera dècada s'estan intentant corregir, hi ha una insuficiència manifesta de la dotació d'aquests serveis. Els drets de la ciutadania, doncs, no estan garantits. Un de cada tres infants a Catalunya està en risc de pobresa. Venim d'una etapa de fortes mobilitzacions en l'àmbit de l'educació i la sanitat: l'estiu calent del sector educatiu, amb un cicle de vagues que va facilitar el marc d'un acord, s'ha reobert a l'inici del 2023 per l'incompliment del departament. Les mobilitzacions per a la millora de la sanitat han protagonitzat grans manifestacions per tot el país. Les més destacades són les de Madrid, Santiago de Compostel·la, Sevilla i Burgos. A Catalunya ens hem mobilitzat per garantir la millora del sistema sanitari català, conjuntament amb la Marea Blanca i altres entitats socials. Cal destacar la gran manifestació a la ciutat de Terrassa, de la qual el sindicat va ser un dels convocants.

És fonamental seguir insistint a reforçar els recursos i els models d'educació, salut, serveis socials i dependència. El sindicat ha engegat diferents estratègies per a cada àmbit, com la iniciativa de la Federació d'Educació per incrementar els recursos públics per al sistema educatiu i equiparar-lo a la inversió que fan els països del nostre entorn. El repte d'aconseguir 50.000 signatures és un compromís de tota l'organització. Perquè la reivindicació és per als fills i filles de tota la classe treballadora.

Millorar el sistema d'atenció primària i les condicions laborals dels professionals de la sanitat

El recent acord del conveni de la sanitat concertada (SISCAT), amb importants millores salarials, categories i jornades dels professionals de la salut, ha estat un pas definitiu per aconseguir una taula d'harmonització de les

condicions de treball de tots els professionals de la salut i ha d'impulsar els acords a la taula de l'Institut Català de la Salut (ICS), que regula les condicions laborals de la sanitat pública. Amb ells, s'ha de fer un model de salut que mitjançant les millores laborals i l'organització del sistema, millori les condicions d'accés a la sanitat pública dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Aquest debat ha d'incorporar com a tema el seu finançament, lluny d'interessos corporatius particulars i interessats que no tenen en compte el conjunt del sistema i només en prioritzen col·lectius professionals molt concrets. Sense millores del sistema no hi ha millores laborals, i viceversa.

Una proposta per definir un sistema integral de serveis socials i dependència

El congrés de CCOO de Catalunya va llançar la proposta de crear un institut català de la dependència (ICD). També va acordar la creació d'una secretaria de polítiques públiques a la Comissió Executiva del sindicat. En el marc d'aquest espai, hem aprofundit la idea d'aquest ICD, ampliant conceptes i posant les bases d'una proposta que prevegi un sistema de governança pública amb la participació dels agents socials, de caràcter integral i que doni recursos, orientacions i estructures als serveis socials, coordinant l'estratègia municipal i donant una resposta al mapa de realitat de la situació socioeconòmica de la ciutadania arreu del territori.

També ha d'integrar la coordinació dels serveis socio-sanitaris amb el sistema de salut per garantir una atenció adequada i suficient, per ordenar la xarxa de residències de gent gran i els centres d'atenció a persones discapacitades, per enfortir les polítiques de família i d'atenció a domicili, i per dignificar les condicions laborals de professions àmpliament feminitzades. Per això, hi ha d'haver un únic quadre de comandament d'aquests àmbits estratègics per al desenvolupament d'una societat que envelleix i que incrementa la seva esperança de vida i que pateix un increment de malalties mentals. És una proposta que ha

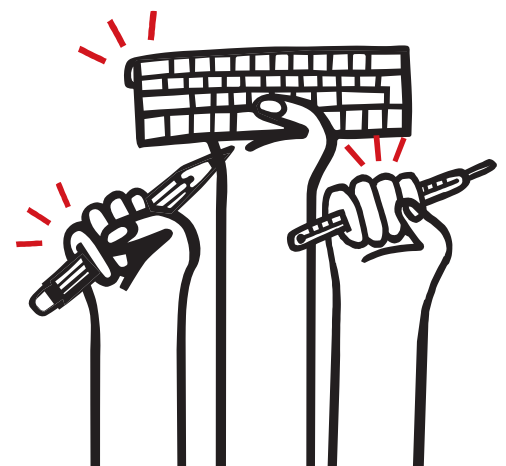
de baixar al terreny, al dia a dia. Cal definir estructures públiques de gestió, espais de participació i coordinació dels diferents actors (Generalitat, municipis, tercer sector, empreses, sindicats...), un model integral de prestació de serveis, finestres administratives úniques per a la ciutadania, acords marc de les condicions laborals dels professionals dels sectors afectats per dignificar les condicions de treball i salari i establir un model de finançament suficient.

Des de CCOO de Catalunya pensem que és un debat estratègic per a les properes dècades al país. La generació del baby-boom planteja reptes importants a la societat, no només per fer front a les seves pensions, sinó també per garantir un model de cures, en un sentit ampli, que dignifiqui la vida de milions de persones els propers anys.

ILP pel 6 % del PIB a educació

La iniciativa de la Federació d'Educació per incrementar els recursos públics pel sistema educatiu i equiparar-lo a la inversió que els països del nostre entorn fan de mitjana als seus sistemes educatius, és tot un encert, i arriba en el marc d'un procés reivindicatiu de la comunitat educativa amb importants mobilitzacions i a la sortida d'un acord de pressupostos que manifesten les mancances dels recursos necessaris per garantir una educació pública i concertada de qualitat. Per tant el repte d'aconseguir 50.000 signatures, ha de ser un compromís de tota l'organització. Perquè la reivindicació és per als fills i filles de tota la classe treballadora. ■

volem6percent.cat

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

Les polítiques d'igualtat tornen a ocupar el 8 de Març, Dia Internacional de les Dones Treballadores

Som a una setmana del 8-M, i el sindicat ha preparat un seguit d'activitats arreu del territori per commemorar la fita i reivindicar el paper del treball en la lluita contínua per la igualtat real i efectiva entre dones i homes. Seran actes de tota mena: jornades, debats, imatges, manifestos, concentracions, actes culturals... Tot un programa d'activitats per tenir molt present als centres de treball i al carrer el compromís de CCOO amb la igualtat.

També ens incorporem a les convocatòries de les manifestacions del moviment feminista arreu de Catalunya. Aquest és un clam més necessari que mai per donar una resposta nítida i contundent als que volen fer retrocedir els avenços irrenunciabls i manipular el feminisme.

La bretxa salarial es redueix des de l'any 2015

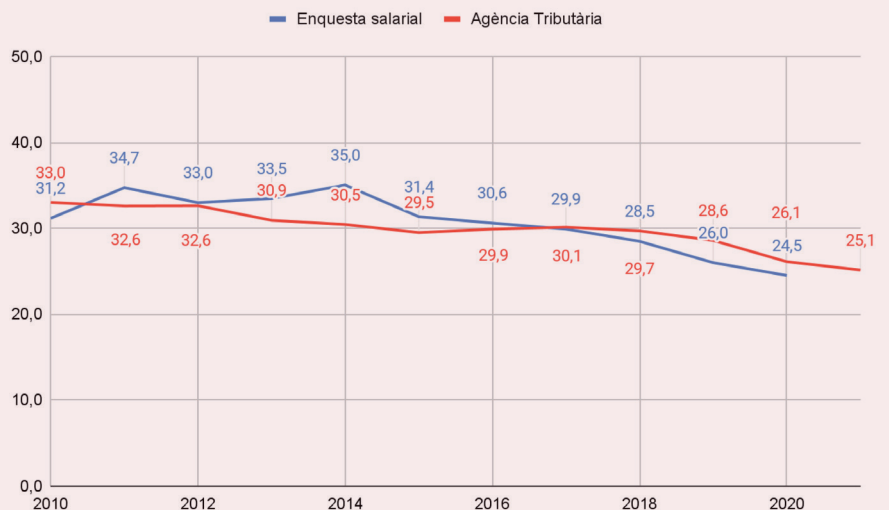
En el marc del 8-M i del dia 22 de febrer, dia en què recordem l'existència de la bretxa salarial entre homes i dones, el sindicat hem presentat l'informe "[La bretxa salarial de gènere i els ERTO, una anàlisi en profunditat](#)", que reflecteix les dades obtingudes per l'enquesta d'estructura salarial i les dades de l'agència tributària.

D'acord amb les dades de l'Enquesta anual d'estructura salarial, el salari mitjà a Catalunya l'any 2020 va ser de 27.100,11 euros. Aquesta xifra suposa un augment del 4,36 % sobre el salari mitjà de l'any 2019, que va ser de 25.968,20 euros. El salari mitjà entre els homes va augmentar un 3,58 %, i va passar dels 28.965,38 euros als 30.003,62 euros; i el salari mitjà de les dones, per la seva part, es va incrementar en un 4,82 %, i va ascendir dels 22.988,22 euros als 24.096,69 euros. D'acord amb això, la bretxa salarial de gènere es va

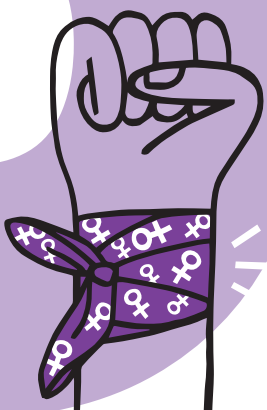
reduir a Catalunya des del 26 % al 24,54 % l'any 2020, i va continuar amb la tendència iniciada l'any 2015.

Les mitjanes salarials reflectides per l'Agència Tributària a Catalunya l'any 2020 són força inferiors a les apuntades per l'Enquesta anual d'estructura salarial, i situen el salari mitjà global en 22.864 euros, cosa que suposa una contracció d'un 1,1 % respecte de la xifra de l'any 2019, que va ser de 23.122 euros. Per gènere, l'Agència Tributària constata una disminució de l'1,92% dels salaris dels homes, que passen dels 25.860 euros als 25.363 euros, i un estancament de la mitjana salarial de les dones, que va ser de 20.111 euros tant el 2019 com el 2020. A partir d'aquestes dades, podem xifrar la bretxa salarial de gènere a Catalunya, l'any 2020, en un 26,12 %, cosa que representa una disminució de la bretxa salarial de l'any anterior, que va ser del 28,6 %. Aquesta tendència descendent es va mantenir l'any 2021, moment en què es va registrar una bretxa del 25,1 %.

Evolució de la bretxa salarial de gènere a Catalunya d'acord amb l'Enquesta Anual d'Estructura Salarial i amb l'Agència Tributària, 2010 - 2021

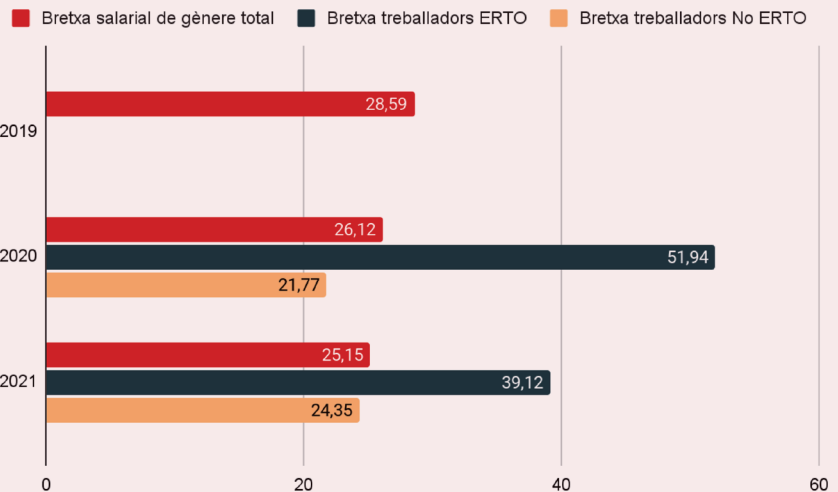
Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta Anual d'Estructura Salarial i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

Aquest informe, a més, ha analitzat l'impacte que els ERTO han tingut en els salaris de les dones i els homes. Els ERTO van afectar l'any de l'esclat de la pandèmia un 23 % de les dones i un 23,8 % dels homes assalariats. El repartiment de les situacions d'ERTO per gènere va ser força equitatiu, però no les conseqüències per als ingressos dels treballadors i treballadores. El salari mitjà anual dels treballadors i treballadores que en algun moment de l'any 2020 van estar en situació d'ERTO va ser de 20.395 euros en el cas dels homes i de 13.423 euros en el cas de les dones, cosa que aboca una bretxa salarial de gènere del 51,94 %.

Bretxa salarial total any 2019 i bretxa salarial total, per a treballadors que van patir ERTO i per a treballadors que no van patir ERTO els anys 2020 i 2021.

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Els plans d'igualtat necessiten reforçar l'estratègia sindical

A Catalunya, 6.600 empreses tenen l'obligació de tenir un pla d'igualtat negociat amb els treballadors i treballadores mitjançant la seva representació legal o amb els sindicats més representatius, amb l'obligació de registrar-los al Registre de convenis i acords col·lectius.

L'any 2022 només s'havien registrat 800 plans d'igualtat, molt lluny de les obligacions que fixa la llei. Si bé és cert que potser hi ha plans que no s'han registrat o que estan en fase de registre, atès que l'Administració no té recursos suficients per fer àgil aquest tràmit i que d'altres s'estan negociant i la xifra pot incrementar-se, pensem que queda lluny

d'assolir l'objectiu que la llei arribi a les 6.600 empreses catalanes.

El sindicat, a Catalunya, ha participat o està participant en uns 900 plans d'igualtat, una xifra llunyana de la demanda objectiva que tenim per negociar com a primer sindicat del país. Ens consta que tenim moltes sol·licituds d'empreses sense representació per negociar els plans d'igualtat a les quals no tenim capacitat per atendre.

La nostra estratègia s'haurà d'anar adaptant en el temps. Com hem fet amb la negociació dels convenis o les eleccions sindicals, hem de continuar preparant-nos per assumir la negociació dels plans d'igualtat de manera regular i incorporar-ho a les nostres prioritats sindicals i a l'agenda de negociació col·lectiva. Han d'implicar el conjunt de l'organització perquè són oportunitats d'enfortir el poder sindical i obrir espais de democràcia a l'empresa, i en particular a empreses sense representació. Ens donen la capacitat d'accedir a informació cabdal de l'evolució i estructures empresarials, canvis organitzatius per evitar discriminacions i avançar en igualtat i en polítiques salarials per posar punt i final a les bretxes. És evident que la igualtat, doncs, és un pla que funciona. ■

ESPECIAL CONSELL NACIONAL

La jornada laboral, en qüestió, 100 anys després de Salvador Seguí

Algunes lluites del passat tenen plena vigència en el present. És el cas de la jornada. Enguany celebrem el centenari de l'assassinat de Salvador Seguí, *el Noi del Sucre*, un dels artífexs de la jornada de 8 hores, assolida gràcies a la vaga de La Canadenca. La commemoració coincideix amb l'intens procés de reflexió que estem fent entorn de la jornada laboral i dels usos del temps en general.

Fa 100 anys de l'assassinat per part dels pistolers de la patronal de Salvador Seguí, que va assentar les bases del sindicalisme confederal defensant els valors nacionals de Catalunya i el paper de la classe treballadora. Aquest any farem un acte organitzat pel Seminari Salvador Seguí de la Fundació Cipriano García amb la col·laboració del festival Barnasants la tarda del 10 de març. Hi presentarem un document que recull el recorregut i les principals actuacions que el sindicat ha fet per defensar els valors nacionals de

Catalunya i el paper de la classe treballadora. El concert del Barnasants serà el primer dels dos que es faran aquest any del festival a la seu de CCOO de Catalunya.

Cicle de debats sobre els usos dels temps "Treballar menys, repartir el treball, viure millor"

Amb la reunió d'aquest Consell Nacional també iniciem un cicle de debats, que comença amb la ponència de Pilar Carrasquer, professora de la UAB, titulada "La divisió sexual del treball i els usos del temps". El 28 d'abril, aprofitant el Dia Internacional de la Seguretat i la Salut en el Treball, tractarem sobre "Temps i salut en un context de transicions (digital, climàtica...)". La primera quinzena de maig parlarem "Del futur del temps de treball: condicions, marc normatiu i experiències de reducció de jornada". I durant la segona quin-

zena de maig farem la presentació pública del document final sobre el temps de treball i el temps de vida.

En paral·lel, realitzarem un debat intern en el marc dels òrgans de direcció, on recollirem totes les propostes i consideracions. Les conclusions definitives es presentaran de manera pública a la jornada prevista per a la segona quinzena de maig.

Pensem que és molt important renovar la proposta sobre els usos del temps incorporant-hi la divisió sexual del treball, donant continuïtat als debats i a les decisions congressuals, aprofitant el llegat de Salvador Seguí i el sindicalisme que representa, i donar-hi inici en el marc del 8 de Març per finalitzar-lo a l'entorn del Primer de Maig. Una proposta que lliga perfectament amb els moments de transició que vivim, de canvi paradigmàtic del model productiu i de les relacions laborals al món del treball. ■

XIII Congrés CGIL Lombardia

Els passats 31 de gener i 1 i 2 de febrer es va celebrar el XIII Congrés CGIL Lombardia, sindicat germà de CCOO de Catalunya amb el qual les col·laboracions i els objectius comuns han estat una constant històricament. Una delegació de CCOO de Catalunya vam participar com a convidats al congrés i vam poder compartir una intervenció al ple, en la qual vam

ressaltar la importància de la lluita antifeixista en un moment en què els treballadors i treballadores italianes i el sindicat germà han de fer front a un govern ultradretà. També vam ressaltar la necessitat d'articular organitzacions útils i adaptades als temps actuals per seguir fent de la centralitat del treball un espai d'hegemonia política a les esquerres socials i polítiques d'Europa. Aquesta és una tasca que tots dos sindicats, amb altres del sud i del centre d'Europa, hem d'impulsar al si de la CES. ■

Mantenim el compromís amb els drets nacionals al Galeuscat

Els passats 23, 24 i 25 de gener el sindicat nacional de Galícia de CCOO, la Confederació d'Euskadi de CCOO i la CONC vam fer una trobada sindical a Santiago de Compostel·la, en el cicle de trobades que conformen el Galeuscat, l'espai sindical per reforçar els vincles sindicals de tres territoris amb una realitat específica de la pluralitat nacional de l'Estat.

En aquesta trobada hem analitzat l'articulació de la negociació col·lectiva territorial, la digitalització del sindicat i l'impacte organitzatiu, i la lluita contra el feixisme. A la trobada van participar-hi també el secretari general de la CS de CCOO, Unai Sordo, així com la secretària d'Acció Sindical, Mari Cruz Vicente, i el secretari d'Organització, Agustín Martín. ■